

TAJNE PRAHISTORIJSKOG RELJEFA na Megalitnoj ploči T-2 u tunelu Ravne i njegove reperkusije

Pored megalitne ploče T-1 s nepoznatim simbolima i slovnim znacima, opisane u jednom od predhodnih radova za Web stranicu Fondacije «Arheološki park Bosanska piramida Sunca», rudarska ekipa iz Zenice, u okviru programa istraživanja Fondacije za 2006. godinu, pronašla je i otkopala, tokom aprila 2006. godine u tunelu Ravne, još jednu megalitnu ploču od žuto-smedeg pješčara, koju smo nazvali T-2. Ova megalitna ploča nalazi se 27 m ispred prve, odnosno, na 260 m od ulaza u vrlo uski tunel i, također, 18 m ispod površine zemlje. Za razliku od prve megalitne ploče, ona se nalazi s desne strane, pri dnu zida tunela.

Vertikalni presjek tunela na tom mjestu dat je na sl.1. Ona je polueliptičkog oblika, debela cca 0,4 m, duga 3,0 m i široka maksimalno 2,5 m. Njen tlocrt dat je na sl.2.

Znači, ova kamena ploča, kao i prva, mnogo je veća od samog profila tunela i nije mogla biti unijeta kroz tunel na svoje sadašnje mjesto.

Kao što pokazuje sl.3, u prvobitnom stanju megalitna kamena ploča virila je iz zida tunela samo malim dijelom svoje široke, perfektno izrađene polukružne prednje strane, na kojoj su se vidjeli obrisi nekih starih znakova. U dugačkom tunelu, u potpunom mraku, samo s rudarskom svjetiljkom, teško ju je bilo otkriti. Niko nije očekivao da će se tako nešto pojaviti na ovom mjestu, duboko pod zemljom. Prospekcija tunela je vršena radi dokazivanja njihove eventualne podzemne veze s piramidama.

Kako je marinska breča bila labava u svodu i zidovima tunela i mogla se kopati pijukom, a debela kamena ploča od sitnozrnog pješčara bila dosta široka i dugačka, za njeno potpuno otkrivanje morao se podgraditi, na rudarski način, vrlo pažljivo, prostor iznad nje, pazeći da se ploča i njen osjetljiv reljef ne ošteti.

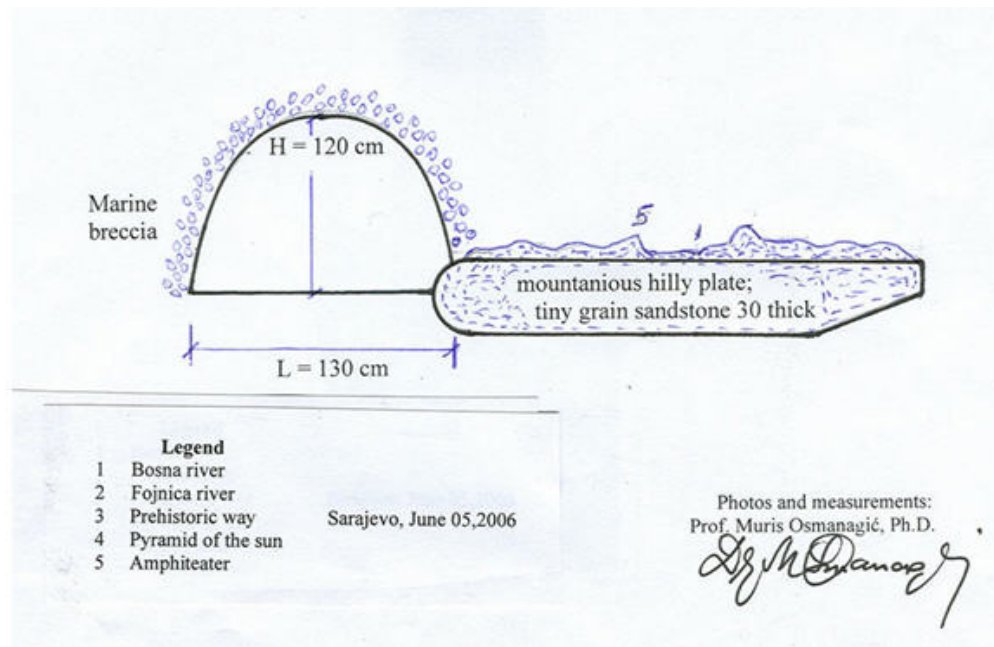
Na sl. 4. pokazan je podgrađeni prostor u obliku komore do hodnika, s mr. sci Enverom Hasićem, vođom rudarske ekipe koja je izvela taj delikatni, odgovoran i težak zadatak.

Glavna razlika između dvije megalit ploče u istom tunelu, T-1 i T-2, nalazi se u obradi tlocrta ploča. Gornja površina prve ploče T-1 je ravna, lijepo izglačana, s urezanim skupovima simbola i slovnih znakova. Površina druge ploče u tlocrtu liči na modeliran reljef, s brdima, dolinama, planinama i rijekama, kao prava morfologija nekog terena, samo u manjoj srazmjeri. (sl.5).

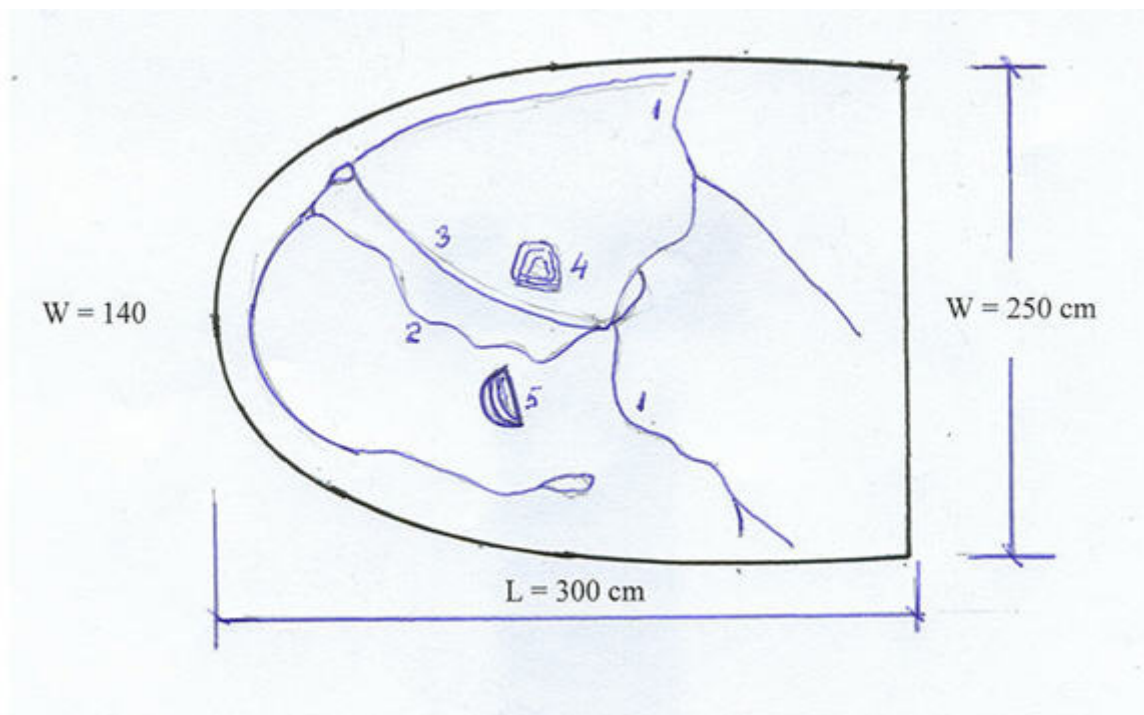
Da je to stvarni reljef određene teritorije – to je trebalo ispitati.

Da nije, možda, u pitanju djelo podzemnog pritiska od višeležećih naslaga, koji je mogao utiskivati pojedine oblutice krupnijeg kamena u ravnu pješčanu površinu?

Takva pretpostavka je morala biti odbačena, jer je prva megalitna ploča, na istom nivou tunela, s istim obluticama od marinske breče iznad nje, istog

Sl.1 Vertikalni presjek tunela Ravne na mjestu megalitne ploče T-2, 260 m od ulaza u tunel (Nacrt: Muris Osmanagić, 05. juni 2006)

Sl.2 Horizontalni tlocrt megalitne ploče T-2, vjerovatno s reljefom područja «Bosanske doline piramida» (Nacrt: Muris Osmanagić, 05. juni 2006)

*Sl.3 T-2 megalitna ploča od pješčara na početku svoga otkopavanja u tunelu Ravne
(Foto: Muris Osmanagić, 15. april 2006)*

*Sl.4 Podgrađena krovina i zidovi komore do hodnika, iznad otkopane megalitne
ploče T-2 u tunelu Ravne i vođa rudarske ekipe mr.sci. Enver Hasić
(Foto: Islam Cero, 17. juni 2006)*

sastava i na istoj dubini od površine, nedaleko od nje, ostala potpuno ravna i uglačana, s dobro očuvanim simbolima i znacima na njenoj glatkoj površini.

Prema tome, velika razlika u izgledu površina dvije megalitne ploče djelo je programirane obrade ljudskog mozga i ruku. Prva ploča je obrađena za potrebe ispisivanja važnih znakova, simbola i poruka prvog protobosanskog pisma. Na drugoj ploči obrađen je reljef, odnosno morfologija terena tačno određene teritorije.

Ovakav rezultat istraživanja je toliko fascinantan, da se dodiruje s naučnom fantazijom. Odmah se postavlja pitanje kakva je to bila tehnološka civilizacija u prahistoriji koja je bila sposobna, u svome graditeljstvu, programirati i graditi kolosalne kamene ploče artističkog izgleda, s upotrebom vlastitog pisma i modeliranjem reljefa vlastite teritorije, kada to nije bilo svojsteno građevinarstvu bilo koje druge civilizacije sve do dvadesetog stoljeća, izuzev, kod izrade arhitektonskih ornamenata?

Poznato je da se moderni reljefi građevinskih i topografskih objekata ne izrezuju u kamenu. Oni se izlivaju u određenim kalupima i zatim oblikuju prema traženoj konfiguraciji. Pretpostavljamo da je taj isti princip bio primijenjen i kod graditelja megalitnih ploča u tunelu Ravne.

Ovu teoriju kod gradnje piramida potvrđuju, po prvi put, fizički temeljita laboratorijska ispitivanja Građevinskog instituta u Tuzli, izvršena u julu/augustu 2006. na uzorcima uzetim s obadvije piramide u Visočkoj dolini. Prema tim ispitivanjima, ogromni kameni blokovi od breče na sondi br. 4-B, koji pripadaju sjevernom zidu piramide Sunca (sl.6) , bili su napravljeni na licu mjesta u kalupima, putem tehnološkog postupka izlivanja odgovarajuće smjese od breče, pijeska i, za sada, nepoznatog vezivnog materijala. Ovaj zaključak je od kapitalne važnosti, koji na naučnoj osnovi razrješava duboku misteriju kako su prahistorijski ljudi manipulirali kamenim blokovima teškim po deset i više tona.

Takav isti postupak sigurno je primijenjen i u gradnji megalit bloka T-2 od sitnozrnog pješčara, na sadašnjem mjestu u tunelu, kada tog tunela još nije bilo, niti marinske breče oko njega.

Ako su bili isti tehnološki postupci gradnje megalitnih blokova na površini piramide Sunca i otkrivenih megalitnih ploča u dubini tunela, tada su bili isti graditelji u oba slučaja, odnosno pripadnici iste prahistorijske civilizacije.

Reperkusije ovakvog zaključka su dalekosežne.

Ne možemo vjerovati da su megalitne ploče T-1 i T-2 na sadašnje mjesto postavljene izolovano, u prazan prostor, 2,2 km daleko od piramide Sunca, odnosno brda Visočice. Prije će biti da su one napravljene u sklopu čitavog kompleksa građevina izgrađenih paralelno s ovim kamenim monumentima, na velikom prostoru od desetak kvadratnih kilometara «Bosanske doline piramida». Tu nije bio običan grad s nekoliko piramida. To je bio pravi metropolis prve panevropske imperije od Irske do Egipta, koja je po svome prostranstvu premašivala prostore, mnogo hiljada godina kasnijeg, starog Rimskog carstva. Njegovi ostaci nalaze se duboko pod zemljom, zasuti morskim i aluvijalnim sedimentima i nanosima.

Sada je zadatak da utvrdimo o kojoj se to teritoriji Metropolisa radi?

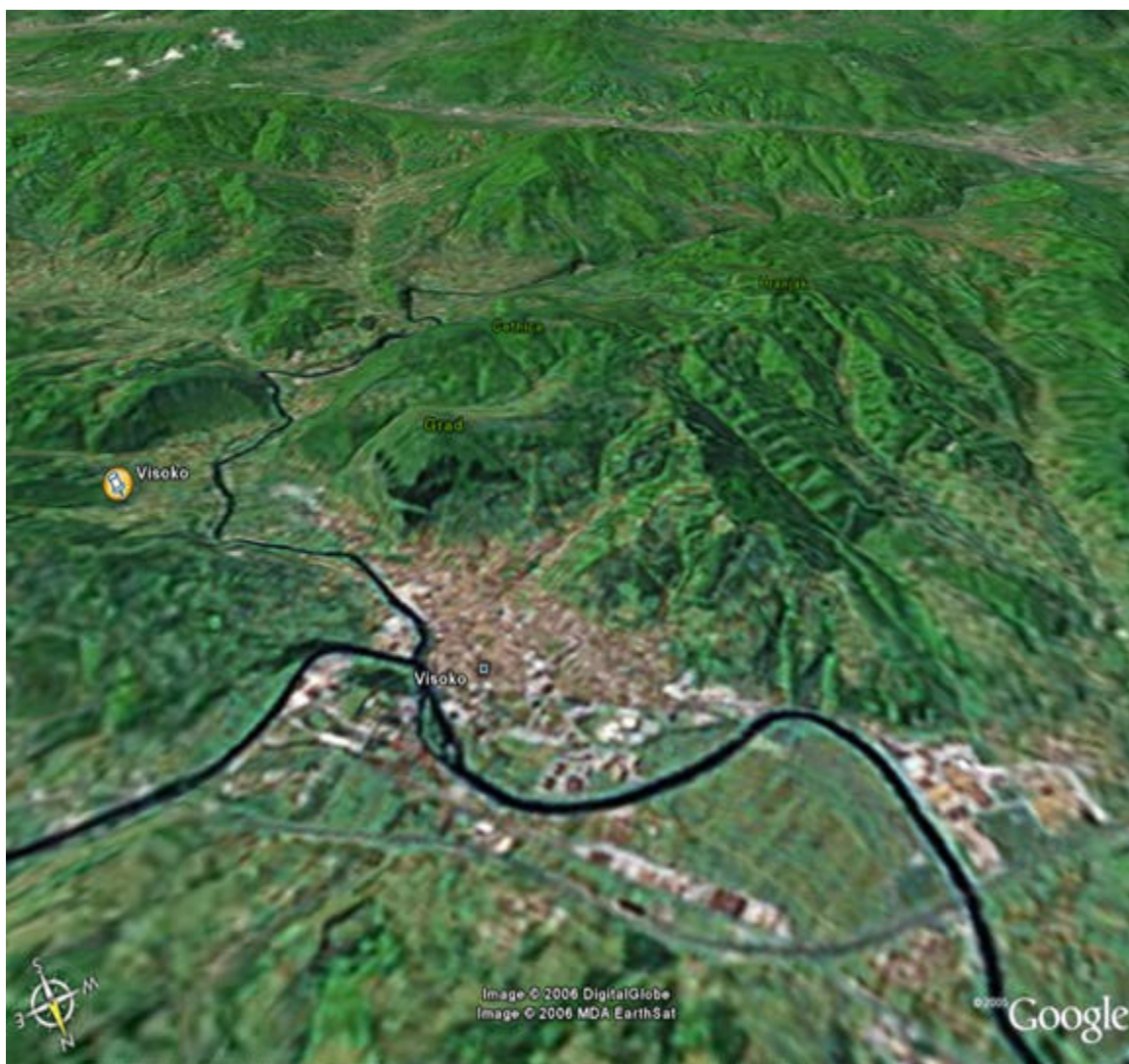
Ona je prikazana na reljefu megalit ploče T-2.

Sl.5 Prahistorijski reljef nepoznatog područja modeliran na megalitnoj ploči T-2 u tunelu Ravne (Foto: Muris Osmanagić, 11. juni 2006)

Sl.6 Megalitni kameni blokovi od breče, oblikovani od nepoznate prahistorijske civilizacije, na sjevernom zidu piramide Sunca (Sonda br. 4-B) po prvi put otkopani u maju 2006, ubjedljivo su potvrdili teoriju mr.sci., dipl.ecc, dipl.pol. Semira Osmanagića, da su oni dijelovi zida velike piramide, koju je nazvao «piramida Sunca». Odavde je uzet i uzorak za ispitivanje u Građevinskom institutu Tuzla, koji je utvrdio da su blokovi napravljeni tehnološkim postupkom izlivanja odgovarajuće smjese u kalupe (Foto arhiv Fondacije BPS 2006).

Sl.7 Google image – satelitski snimak područja Visoko sa 10000 stopa. Snimak je dobijen od Chrise Normana, Edinburgh, Scotland, UK. (06. mart 2006) Na ušću rijeke Fojnice u Bosnu nalazi se grad Visoko, a iznad njega dominira brdo Visočica s vrhom, koji se zove GRAD. To je piramida Sunca. S desne strane rijeke Fojnice vidljiv je dugačak , usječen u brdo, poluluk, kojeg smo identificirali kao prahistorijski amfiteatar. Pri vrhu iznad rijeke Fojnice, proteže se čitavom dužinom prahistorijska i sadašnja cesta.

Za tu svrhu poslužili smo se «Google image» satelitskim snimkom s visine od 10000 stopa iznad grada Visoko, prikazanim, sa zelenom podlogom, na sl.7. Našli smo suštinsku sličnost između oba reljefa i time došli do osnovnog zaključka:

Prahistorijski reljef na megalitnoj ploči T-2 predstavlja teritoriju «Bosanske doline piramida», u čijem se središtu nalazi ušće dviju rijeka, Fojnice i Bosne te sadašnji grad Visoko.

Podudaranje ušća dviju rijeka i plodne visočke kotline na oba reljefa je impresivno. To je najvažniji znak raspoznavanja i podudarnosti oba reljefa. To je, istovremeno, i prvi slučaj u ljudskoj civilizaciji da je moguće upoređivati konfiguraciju jednog te istog terena u dvije različite geološke epohe: posljednjeg ledenog doba i današnjice. Možda izgleda čudno da se razmatrani zemaljski reljef tako malo izmijenio tokom hiljada godina.

Postoji i drugi znak raspoznavanja koji potvrđuje da se radi o istom reljefu na megalitnoj ploči T-2 i Google satelitskom snimku. To je dugačka , prava linija, usječena u brdoviti teren, iznad rijeke Fojnice, u pravcu Visoko – Sarajevo. Njena podudarnost u oba slučaja je vrlo velika. Znajući da se na Google satelitskom snimku radi o cesti, takvo značenje mora da ima i navedena trasa na megalitnoj ploči T-2. Stoga dolazimo do nevjerovatnog zaključka o postojanju cestovne infrastrukture, sagrađene u prahistorijsko vrijeme dolinom rijeke Bosne.

Možemo li u to povjerovati?

Satelitski snimci s neba i fotografski snimci pod zemljom ne griješe. Oni su neumoljivi u svojoj istinitosti. Oni zahtijevaju radikalno preispitivanje evropske prahistorije u osvitu njene civilizacije, posebno njenog čudnog, ali neispitanog područja na jugoistoku Evrope.

*Sl. 8 Detalj amfiteatra na megalitnoj ploči T-2 u tunelu Ravne
(Foto: Muris Osmanagić, 17. juni 2006)*

Postoji važan i treći elemenat podudarnosti u oba reljefa.

Na satelitskom snimku Google imagea, upečatljivo se vidi duboko odsječen dio brda u obliku nagnutog dugačkog poluluka između desne strane rijeke Fojnice i lijeve strane rijeke Bosne. Sada to razrezano brdo na satelitskoj panorami liči kao nalijepljena kriška nezrele zelene narandže. Njegov oblik nikako ne liči na prirodno brdo.

Vrlo slično udubljenje nalazimo u morfologiji terena na megalitnoj ploči T-2, između dvije iste rijeke (sl.8) Naša analiza ukazuje da se radi o približno istoj lokaciji izrezanog brda u oba reljefa.

Da li je ovo bio prahistorijski antički amfiteatar ili kamenolom za gradnju piramida?

Vjerovatno su bile zastupljene obje opcije. Za izradu ovako gigantskog amfiteatra morale su se otkopati ogromne količine stjenovitog materijala koji je postao dragocjeni građevinski materijal u Bosanskoj dolini piramida.

Prilikom terenskog istraživanja, uz pomoć zemljopisne i satelitske karte, naišli smo na određene indicije kod jednog od brda, gdje bi taj amfiteatar mogao da bude, ali treba da se izvrše odgovarajući geološki radovi, raskopi i bušenja, kako bi se potvrdila naša pretpostavka.

Ako se ova pretpostavka pokaže tačnom, to bi bilo čudesno arheološko iznenađenje. Otkrili bi amfiteatar, preteču svih antičkih amfiteatra, daleko stariji i veći nego, na primjer, antički amfiteatar u gradu Pergamu, Mala Azija, Turska, koji je bio poznat u Starom vijeku po otkriću poznatog papira - pergamenta.

Napokon, postoji još četvrti, ovog puta mitološki znak, da reljef na megalitnoj kamenoj ploči T-2 predstavlja teritoriju, koja je bila pod zaštitom jednog nadnaravnog božanstva iz drugog svijeta.

To ćemo bliže objasniti i pokazati u narednom članku.

Sarajevo. 07. septembar 2006.